Ч. 42. Субота 22 лютого (7 марта) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Признаки анґлійско-італіяньскої згоди. — Письмо президента Рузвельта про рівноправність Муринів в Америці.)

З Відия доносять, що палата послів закінчить нині засїдане вже о год. 2 по полудни, аби дати можність депутациям послів на виїзд на похорон бл. п. Ріґера до Праги. Слїдуюче засїдане відбуде ся ві второк. На дневнім порядку буде нарада над буджетом. — Поміж великими сторонництвами палати ведуть ся переговори, аби при першім читаню угоди а також і буджету обмежити ся до коротких заявлень і не проволїкати дискусиї.

На вчерашнім засїданю палати послів між відчитаними інтерпеляциями була інтерпеляция посла Вальца і тов. в справі наміреного Росиєю підвисшеня оплат на коси, в наслідок чого був би загрожений промисл виробу кос в Австриї. Відтак відповідали п. Мінїстер зелїзниць і Мінїстер рільництва на інтерпеляциї, а по них приступила палата до нарад над наглим внесенем посла Дашиньского в справі X корпуса Посол Дашиньский забравши голос, для оправданя наглости свого внесеня, доказує, що з усїх властий войскова власть найбільше легковажить парламент. Найлїпшим доказом того суть довголїтні безуспішні стараня о знесенє демоляцийних реверсів і переведенє реформи войскової процедури карної. — Податкова комісия приймила на вчерашнім засїданю правительственний закон про увільненє від податку домів, призначених до перебудови на асанацийні цїли в Празї, Більску, Моравскій Остраві і Тїшині. Ухвалено перевести той закон в палатї в дорозї наглячій.

Анґлійска палата послів має ухвалити адресу до корони. При тій нагоді, коли прийшла бесїда на анґлійско-ірляндскі відносини, проявив ся замітний згідливий настрій. Посли Анґлїї і Ірляндиї обсипували себе взаїмно з вправою і одушевленєм словами любви, примиреня, надії і доброї волї. Всї посли ірляндскі: католицкі народовцї з полудня і протестантскі Анґлїйцї з півночи благословили обіцяний секретарем для Ірляндиї п. Вайндгемом закон о закупнї ґрунтів в Ірляндиї, котрий має викупити великі посїлости анґлїйских льордів в Ірляндиї і віддати за сплатою ірляндским дотеперішним посесорам їх родинну землю на власність.

Президент Сполучених Держав Рузвельт написав лист, в котрім висказав свій погляд на справу рівноправности муринів в Сполучених Державах. В письмі каже президент, що краска шкіри не може позбавити людий людских і горожаньских прав, так як не позбавляє їх прав віра або походженє. Закінчив письмо заявленєм, що з тої дороги не поступить нї на волос. Як звістно, Американцї помимо своєї свободолюбности не люблять муринів і поводять ся з ними лютo, а навіть гноблять їх, де лиш можуть. Перший Рузвельт стає в обороні повної їх рівноправности і виявляє то на кождім кроцї, за що обурив на себе майже цїлу американьску „свободолюбну“ суспільність.

Новинки.

Львів дня 6 го марта 1903.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Президент мінїстрів яко управитель мінїстерства справедливости іменував начальниками канцелярийними официяла канцелярийного Альойзия Коля в Буську для Золочева і начальника канцелярийного Едварда Тручку в Стрию для Сянока. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла официяла почтового Йосифа Гармату з Розвадова до Горлиць.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала Казим. Войчиньского заступником учителя в школї реальній в Тарнові; Тому Костюка заступником

27)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлійского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

Відтак прийшли ми до якихсь других, замкнених дверий, котрі так були струпішілі, що отворили ся від потрученя ногою. Та й поза ними була комната з поличками, на котрих було повно якихсь червоних і білих металевих штаб.

— То мідь і олово, — сказав сеньор, споглядаючи на них.

— Але деж там, — відозвала ся на то Мая, — се то, чого вам мужчинам так дуже забагає ся, золото і срібло, — і она піднесла лямпу в гору та присьвітила і стала читати: Чистий метал з полудневих копалень, відложений на потреби сьвятинї серця і сьвятинь на всході і заходї. Золота — тілько а тілько; срібла — тілько а тілько.

Я лиш витріщив на то очи, бо тут лежало втроє більше покиненого і позабутого богатства, як було менї потреба до переведеня мого наміру. Ой, коби я мав лиш половину з того поза горами, як велика була би тодї будучність моя і того народу, для котрого я лиш жив, щоби єму служити.

— Може ви ще добудете собі єго, Іґнаціо, — відозвала ся Мая, убираючи мої гадки в слова, — але щоби сказати по щирости, то менї не здає ся, щоби ви тут в сих склеплених коморах роздобули щось більше як гріб для себе.

Ми заходили відтак до всїляких инших комор, а в однїй з них було множество золотих кораблів дивної старосьвітскої форми, котрі тут поскладали єреї яко річи непотрібні. Перед сею блискучою купою стояла якась скриня, котру сеньор отворив. В нїй були золоті, єрейські прикраси, до котрих були попричіплювані смараґди. Мая виймила один пояс і дала менї та сказала:

— Возьміть собі єго, Іґнаціо, бо ви любуєте ся в таких дорогоцїнностях. Він годить ся добре до вашої одежі.

Я оперізав ся ним, але під одежею.

В сїй хвили отворили ся двері від нашої вязницї і кількох людий внесло нам вечерю та поставили єї на столї. Ми сїли вечеряти і не говорили до себе нїчого, а они нам послугували. Коли ми повечеряли, а слуги нам постелили, порозходили ся ми і зараз по тім полягали спочивати.

Ми спали, а коли пробудили ся, не могли нїяк зміркувати, котра то була година. Наконець зявив ся Тікаль з чотирома людьми з варти.

— Маленько їх, — сказав сеньор, не спускаючи їх з ока, — але досить, щоби нам, не маючим нїякої зброї, смерть тут зробити.

— Будьте спокійні, друже, — сказала Мая, — так публично они не повбивають.

Тимчасом приступив Тікаль до нас і поклонив ся Цібальбаеви, котрий сидів знову задуманий коло стола.

— Ти за чим, зраднику? — спитав він сердито, а лице набігло єму кровю. — Хотів бись нас убити? То спіши ся і бий, а я тим скорше стану перед Богами і упрошу єго, щоби пімстив ся за мене.

— Я не убийник, Цібальбаю, — сказав на то Тікаль поважно. — Коли згинеш, то стане ся то з волї закона, котрий ти нарушив, а не через мене. Я прийшов сюди, щоби довірочно поговорити слївце з тобою.

— Говори перед всїма або мовчи — відповів він. — Я не піду анї кроку з тобою, бо ти без сумніву шукаєш нагоди, щоби мене потайком убити.

— А все-таки треба, щоби ти мене вислухав, Цібальбаю.

— Говори, зраднику, або йди собі.

Тікаль надумав ся хвильку а відтак глянув сумнївно на Маю, з котрої красного лиця не міг очий спустити.

— Чи хочеш, щоби я також вийшла? — спитала она коротко.

— Зовсїм того не хочу, — сказав Цібальбай; — лиши ся тут, доню.

Тікаль тепер вже не надумував ся довго. Він приказав варті, вийти і сказав:

— Слухай, Цібальбаю: вчера, заким ще відбули ся збори на пірамідї, видів ся я з твоєю донькою, говорив з нею і сказав їй, що я теперь, як і давнїйше, все ще єї люблю, хоч з причин державних, уважаючи єї за помершу, взяв собі иншу за жінку. Відтак зробив я їй таке предложенє: Коли она згодить ся стати моєю жінкою, то я розведу ся з Нагвою, з котрою оженив ся. Крім того додав я, що я яко

учителя в ґімназиї в Дрогобичи; дальше іменувала в школах народних: Варв. Журовску учителькою 5-кл. школи в Борщеві, Ант. Сливиньского учителем 2-кл. школи в Мільници, Нат. Бильвінівну учителькою такої школи в Ольхівци та учителями і учительками в школах 1-клясових: Ів. Вальчика в Селисках, Ром. Тураша в Хотиници, Мар. Залевского в Воли добростаньскій, Юл. Головецку в Керници, Стеф. Тромпетера в Борштківцях, Ант. Маркевича в Боднарові.

— **Відозва.** Неначеб похвалитись приходить ся нам, пригадати землякам, що від 3 літ істнує у Львові руска бурса тов. педаґоґічного. Є она наглядним доказом, як будить ся у нас сьвідомість национальна. Селяне тягнуть ся з остатного крейцара, щоби дати своїм синам спроможність образовати ся — доказ, що розуміють своє положене між народами. С т о п я т ь селяньских синів находить приміщене в нашій бурсї і учащають до акад. ґімназиї. Всї визначають ся добрим поступом. Ми добуваємо послїдних сил, щоби, о скілько можна, запевнити їм добре і здорове удержане — та звістна наша річ — брак у нас средств материяльних. Пересїчний дохід від одного ученика виносить 12 К місячно, причім однак є богато довжними, так, що находимо ся в дуже прикрім положеню, бо се річ очевидна, що за так низьку оплату годі удержати у Львові хочби і малу дитину. Звертаємо ся з повним довірєм, з відвагою і певностию себе, яку нам дає сьвідомість нашої спільної ідеальної цїли, до всїх Русинів, щоби так як вже доси не при однїй нагоді і тепер показали нашу народну сьвідомість і надїлили нас ласкавими датками. Апелюємо отже в імени нашої ідеї до Ваших сердець, Русини, і просимо о ласкаві жертви на Бурсу руского тов. педаґоґічного у Львові, ул. Вірменьска ч. 2. — Комітет бурси руского товариства педаґоґічного.

— **Спілка ощадности і позичок**, стов. зареєстроване з необмеж. порукою, завязало ся в Чайковичах коло Самбора. Цїлею спілки є: старати ся о материяльне і моральне піднесене членів спілки, іменно: а) удїляти членам позички, б) дати можність поміщувати на процент гроші заощаджені, в) підпирати творене спілок заробкових та господарских стоваришень в окрузї спілки. — До заряду зістали вибрані: о. Михайло Стецїв, яко настоятель, Андрій Шалко Чайківский, яко заступник настоятеля, Іван Тимкович Чайківский, Йосиф Сороківский і Никола Радзевич Винницкий

— **Філія „Просьвіти" в Станиславові** повідомляє, що від 1 марта 1903 удїляє що четверга від 2—4 години попол. безплатно порад правних через фахових правників для селяни. В тих самих годинах урядових можна полагоджувати і инші справи, що входять в круг дїяльности філїї. Місцем сходин є тов. „Руска Бесїда" в Станиславові до 1 мая при ул. Собіского ч. 28.

— **З Перемишля.** Загальні збори товариства „Руских женщин" в Перемишли, відбудуть ся дня 16 марта о 5 год. вечером в комнатах „Рускої Бесїди" з отсим порядком дневним: 1) справоздане уступаючого виділу, 2) справоздане комісиї, 3) вибір нового виділу, 4) внесеня і інтерпеляциї. — Заходом тов. „Руских женщин" і „Руска Бесїда" відбуде ся в недїлю дня 8-го с. м. відчит проф. Гуменюка про драму М. Горкого: „На днї жизни". Початок о 8 год. вечер. Вступ 20 сот.

— **З товариства „Труд" у Львові** (Ринок ч. 39). Впв. гостий і прихильників нашого товариства просимо, щоби зволили з своїми сьвяточними замовленями чи то в виготовленю суконь чи біля посиішити, аби робітницї наші могли все і на час виготовити. — При сїй нагоді подаємо до відомости, що маємо на складі крім полотен, гафтів, вишивок, килимів і проч. також готові блюзки і галки. При замовленю блюзок просимо подавати обем шиї і обем в грудях як також довгість рукава. — *Дирекция.*

— **Елеґантна злодійка на зелїзници.** Старший урядник австро-угорского банку Фридрих Шпайхлер вертав дня 28 лютого з Відня до Будапешту, де проживає. На двірци державних зелїзниць у Відни приступила до него якась елеґантна, з лиця молода і дуже красна дама, убрана в дорогі шовкові сукні та спитала его, коли відходить поїзд до Будапешту. Шпайхлер відповів їй і звідси розпочало ся знакомство. У ваґонї розповіла она єму, що есть коханкою якогось висшого сербского урядника державного, котрий тепер покинув єї, давши їй ледви 500 франків відправи. З плачем говорила она єму, що коли ті гроші минуть ся, то она хиба смерть собі зробить. Шпайхлер став єї потїшати і зробив їй предложене, щоби она їхала з ним до Будапешту, а він там вже якось їй поможе. В дорозї жалував ся Шпайхлер, що его голова болить. Елеґантна дама подала єму сильно наперфумовану хусточку і казала єму добре понюхати. Шпайхлер по тім заснув коло Мархеґ і спав так сильно, що в Будапештї мусїли кондуктори его аж будити. Тут спостеріг він, що дами десь вже нема, але рівночасно з нею пропав єму і полярес з кишенї, в котрім було 30.000 корон банкнотами і два чеки австро-угорского банку.

— **Самоубийство.** Минувшої ночи около 2 години відобрав собі житє в міскім городї на однїй з лавок уставлених напротив головної брами будинку соймового Володислав Рунґе, ад'юнкт зелїзниць державних. Возьний виділу краєвого, почувши два вистріли один за другим, побіг на місце, звідки чув вистріли і застав там самоубийника лежачого в крови, але ще живого, котрий побачивши его, сказав: Шкода, що я зле поцїлив ся. Возьний побіг чим скорше на полїцию, але заким прибула полїция і стация ратункова, Рунґе вже не жив. Самоубийник мав 59 літ і лишив по собі жінку і троє дїтий. Причиною самоубийства були відносини материяльні.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 6 марта. На похорон дра Ріґера виїздять між иншими з парляментарних клюбів крім депутациї Кола польского також депутация послів руских, до котрої входять пп. Василько, Пигуляк і Длужаньский. Іменем Кола польского промовить над могилою др. Дулемба. З полудневo-славяньского клюбу їде пос. Спинчиц.

Париж 6 марта. Палата послів ухвалила мілїон франків на підвисшене емеритур для вислуженых гірників.

кацик вступлю ся тобі, Цібальбаю, щоби ти був кациком аж до самої смерти, і що я тобі і твоїй полїтицї не буду нїколи противити ся. З другої же сторони сказав я їй, що коли она не схоче стати моєю жінкою, то я в нічім не уступлю, лиш буду всїма силами старати ся, щоби тебе і єї та отсих чужинцїв знищити. Она відповіла менї з погордою, щоби я робив хоч би й щось найгіршого, а она менї нїчого не скаже. Що потім стало ся, Цібальбаю, то знаєш та й знаєш також небезпечність, яка тобі нинї грозить, коли ти тепер позбавлений власти і твоє житє висить лиш на волоску.

Він замовк, а Цібальбай, котрий з великим здивованєм слухав его бесїди, звернув ся до Маї і спитав єї понуро:

— Чи не бреше сей чоловік, доню?

Саме коли она хотїла відповісти, відозвав ся Тікаль:

— Що тобі прийде з такого питаня, Цібальбаю? Чи гадаєш, що она тобі правду скаже, хоч мої слова може посьвідчити онтой подорожний коло тебе, що був при нашій розмові. Я зробив їй то предложене, котре тепер і тут повтаряю. Коли схоче віддати ся за мене, то я задля неї скажу Нагві, щоби собі пішла; зложу панованє і поставлю тебе на моє місце, з тою повною свободою, щоби тобі, доки будеш жити, вільно було робити всї дурниці, які боги терплять. Все то зроблю, бо люблю єї, бо був ще маленьким заручений з нею, бо она сьвітлом моїх очий, віддихом мого житя і я без неї не можу мати нїякої приятности в житю, як і не мав нїякої, від коли гадав, що она вже не жиє.

Цібальбай встав і знявши руки в гору, промовив:

— Дякую тобі, Боже, що ти вислухав мою молитву і показав менї дорогу, котрою можу виратувати ся з нещасти, в яке попав ся. Нехай так стане ся, Тікалю, як ти бажаєш і заприсягнемо собі мир і згоду на вівтари серця. Нема сумнїву, що з Маттаєм і его приклонниками будемо мати трудности, котрі нам треба буде побороти, але коли будемо держати ся разом, то дамо собі якось раду. Радуй ся зі мною, Іґнацію, мій друже, бо тепер то зерно, яке ми з так великим трудом посїяли, видасть золоті плоди.

Я зачув, як сеньор повен сумнїву і гнїву застогнав і знав вже, що тота мрія, що наповняла радостию моє серце, розвіє ся через любов якоїсь женщини.

— Простіть, Цібальбаю — перебив я єму.— Госпожа Мая не сказала ще свого слова.

— Не сказала! — відозвав ся він — а що ж она має казати?

— То, що сказала вчера мому своякови, Тікалеви — відозвала ся она з тиха — що не хочу мати з ним нїякого дїла.

— Не хочеш мати нїякого дїла з ним, дївча! — Нїякого дїла! Таж він твій нареченний; чи ти того не розумієш?

— Розумію зовсїм добре, тату, але за нїщо в сьвітї не хочу віддати ся за такого чоловіка, котрий так з тобою і зі мною обійшов ся, як то зробив мій свояк Тікаль — чоловік, що не додержав тобі своєї присяги і не міг заждати на мене й однїсенького року.

— Не роби дурниці — сказав Цібальбай. — Тікаль похибив, то правда, але тепер, коли він хоче свою похибку направити, то я можу єму простити, а ти так само. А ти, Тікалю, не зважай на дурну дївчину, але принеси чорнило і перґамін, щоби ми списали умову. Я старий і не маю часу до страченя і може за який рік припаде тобі то право, що ти тепер хотїв силою видерти від мене.

— Я тут маю папір — сказав Тікаль і витягнув якийсь звиток — але прости менї, що спитаю, чи госпожа Мая годить ся також?

— Я не годжу ся, тату, а коли ти мене потягнеш з тим чоловіком до вівтаря, то я відкличу ся до народу, щоби мене боронив, а скоро менї то не удасть ся, то я собі смерть зроблю хоч би й власною рукою.

Тодї Цібальбай, аж дрожачи зі злости, звернув ся до своєї доньки, але й зараз спамятав ся та сказав:

— Тікалю, моя донька хвилево здуріла; піди собі і прийди за кілька годин знову, тодї она вже инакше надумає ся. Прошу тебе, іди собі, заким понесуть ся слова, котрих вже не можна буде відкликати.

Тікаль обернув ся і пішов і доки аж дверi за ним не замкнули ся, всї мовчали.

Відтак промовив Цібальбай до своєї доньки:

— Дитинко, я знаю твоє серце та й то, що твої уста говорили неправду, коли ти сказала, що не хочеш віддати ся за Тікаля, бо він зломив свою присягу. Ти маєш иншу причину, котрої ти не сказала. Тою причиною то отсей білий чоловік Джемс Страйкленд. Ти позволила свому серцю его забажати і не можеш его образу вирвати із своєї груди. Чи може неправду кажу?

— Правду кажеш, тату — відповіла она і взяла сеньора за руку. — Тобі бодай не хочу неправди казати.

— Дякую тобі, доню. А тепер послухай мене: мене гризе твоя журба і журба того білого чоловіка, коли він дійстно має тебе за щось більшого як за якусь забавку, але тут мусять ваші бажаня стати ся жертвою для загального добра. Хтож ви і що ви таке, щоби ваші примхи сьміли ставати межи мною а спасенєм бажаня мого житя, межи вашим народом а его спасенєм? Чи мусить тут все знївечити ся через залюблену дївчину, котрої краса може сповнити ся після волї богів?

Корфу 6 марта. Прибув сюди німецкий наслідник престола з братом в подорожи до Єгипту. Забавлять тут два дни.

Рим 6 марта. Osservatore Romano доносить: Папа не приймав вчера нікого, бо по надзвичайних трудах послідних днів, за радою лікарів, постановив відпочити кілька днів.

Надіслане.

Вп. Панове господарі!

При надходячій весні осьміляюсь пригадати, що вже найвисший час замовити собі знаряди рільничі а передовсім **млинок** до чищеня збіжа, щоб чисте насіне висіяти — або коли хто з пп. господарів хоче собі уменшити ручну, тяжку і так дорогу працю, а хотів би також, щоби єму бараболі добре родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен до підгортаня бараболь ужити лишень однокінний **плужок.** — Видаток на той плужок уже в першім році значно виплатить ся. Такий плужок можна уживати і до саджена бараболь в гребельки, а в такім случаю ніколи они не вигниють анї на мокрих землях, анї підчас дощевого літа. Ціна плужка дуже низька, бо цілком зелізний плужок коштує 15 корон (7 зр. 50 кр.) сильнїйший з ралом на переді 10, 12 і 15 зр., до того-ж поручаю **значчики** 4-рядові до роблення знаків під бараболї; ціна на одного коня 10 К (5 зр.) — **Рала, Плуги до ораня, Вальці до груди, Млинки до сортованя збіжа, Вітраки і Сїчкарні.** — Замовляти прошу вчасно. Адреса до мене:

Іван Плейза

Турка коло Коломиї.

На жадане висилаю цінник даром.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані що до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезиї, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Оповіщенє

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки		„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників		„	5 „
5. „ уділів		„	5 „
6. Книга головна		„	10 „
7. „ ліквідацийна		„	10 „
8. „ вкладок щадничих		„	10 „
9. „ уділів членьских		„	10 „
10. Реєстр членів		„	10 „
11. Зголошеня о позичку	штука	по	2 „
12. Виказ уменшеня позички		„	2 „
12. Асиґнати касові		„	1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

День

посп. відходить	особ. відходить	
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сучави, Берготету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{12}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

Ніч

посп. відходить	особ. відходить	
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Вороки
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берлина, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Гримайлова з Підзамча

До Львова

День

посп. приходить	особ. приходить	
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

Ніч

посп. приходить	особ. приходить	
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Кошиць
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописій Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

— Так то здає ся, тату — відповіла она, — коли взяти під розвагу, що в сїм случаю обовязок супроти мене самої і супроти чоловіка, котрого люблю, висший єсть як супротив тебе і твоїх плянів. Можеш всего жадати від мене, мій тату, хоч би й мого житя, але моя честь то моя власність.

— Щож менї говорити упертій дївчинї? — застогнав Цібальбай. — Говоріть ви, білий чоловіче, і скажіть менї, що ви зрікаєте ся єї, бо у вас певно не таке недобре серце як у неї, щоби ви годили ся на таку дурноту і ставали межи нею а єї судьбою.

Тепер очи всїх звернули ся на сеньора, котрий при сьвітлї лямпи поблїд і відповів:

— Жаль менї, Цібальбаю, що мушу вам прикрість зробити, але ваша донька а моя судьба то одно і я не можу їй приказати, щоби она мене покинула, а віддала ся за чоловіка, котрого ненавидить.

— А все-таки здає ся, що ви, вельми честивий білий чоловіче, могли би їй приказати, зломити сьвяту присягу задля вас самих — сказав Цібальбай і усьміхнув ся гірко. — Чуєш, друже Іґнацію, бо ти бодай не залюблений, скажи он тому свому братови і тій упертій дївчинї, що єсть їх обовязком. Поучи їх, що ми тут на земли жиємо задля висших річий, а не на-то, щоби вдоволяти наши власні бажаня. Зажди ще, заким промовиш, не забудь на то, що твоя власна судьба з тим звязана. Пригадай собі то, як ти від многих лїт боров ся о то, щоби то осягнути, що нинї вже коло твоїх рук, тоті скарби, котрі дадуть тобі спроможність виконати твої пляни. Тут в коморах лежать они, а коли тобі їх буде за мало, то дам тобі більше. Возьми їх, Іґнацію, возьми все, щоби було чим ворогів підкупити, зібрати войско і стати королем, правдивим королем, коронованим богом, щоби сповнила ся судьба нашого народу. Промов такими словами, щоби дївчина і єї милий піддали ся нашій воли і тріумфуй; а не промовиш так, то нехай тебе Тікаль засудить за кілька днїв як якого злодюгу!

Я вислухав єго бесїди і серце в менї застигло. Ох! Він аж надто правду казав і в моїм житю прийшло знов до зміни. Як би дївчина віддала ся Тікалеви, то все пішло би добре і до трох лїт могли би мої мрії сповнити ся та месть цїлих поколїнь досягнула би тих проклятих Іспанців. Тут лежали вже величезні скарби а межи ними а мною стanули забаги отсеї женщини і дурнота мого приятеля. Ох! якже менї моє серце правду говорило, коли мене тодї, як би щось прочувало, остерігало перед єї красним лицем! З нею не міг я нїчого почати, бо хтож годен відвернути женщину від єї любови, від єї ненависти? Але з моїм приятелем було инакше; він міг би був послухати моїх слів, як би я єму ясно виказав, що від єго відповіди зависять не лиш мої бажаня, але й моє житє, а нїякий чоловік не має права брати на свою совість смерть другого длятого, щоби бажаня єго серця сповнили ся. Та й для него було лїпше розлучити ся з дївчиною, що не була з єго племени. Я певно був би добре зробив, як би був єму дораджував, щоби він розійшов ся з нею. Я мав вже слова на язици, коли Мая, відгадуючи мої гадки, сїпнула мене за руку і шепнула:

— Памятайте на свою присягу, Іґнацію. — Тодї пригадало ся менї, що я прирік в пустини, коли она своєю відвагою уратувала житє свому милому і менї стало ясно, що знов якась женщина завинила мою погибель.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипці і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянці кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасяжу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На тї цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).